

כלה חנה-חיה-שרה ושושבינה
למחרת בבוקר — קרחת

שים בלבד. חנה, מורה בכחה ו"ו בבית הספר בתי-יעקוב במגדאל, ראתה את בע" לה המיועדת, תלמיד הישיבה, פעמיים לפני נישואיה: לפני האירוסין, ובאירוסין עצמם. הוריה אמרו: "כן".

במוצאי-השבת האחרונה הגיעו כל נשות משפחת החתן לבית הכלה, והעניקו לה טבעת-יהלומים, רדיד זהב, עטרה לראש, וסידור מהודר. היא ערכה אז מסיבת פרידה לחברותיה הרחוקות. יחידו, בדמעות אמיתיות, הן ביכו את עלומיה.

גם החתן הצעיר, בן ה-17, שבחודשים האחרונים הצליח להצמיח לראשונה זקן זעיר, ערך במקביל סעודת פרידה לחבריו הרחוקים. גם אליו הגיעו נציגי הכלה עמוסי מתנות: שטריימל, קיטל, וטלית עם עטרה של כסף.

היא היתה כלה נירגשת. חיוורת, רצינית, משוחה בשפתון יחיר, מכירה במעמדה החדש: לא עוד מורה במגדאל, כי אם אשת ירוש-העצמ. פניה היו גלויים, ללא צעיף הכלה המסורתית. רק זקה לפני החופה הניח החתן — בקאפוסה השחורה ובגרבית לבנות — מטפחת על פניה. אחיה הצעיר נעדר מהמסק. לא היו לו נעליים. הוא בן חמישה חודשים.

עד מאוחר בלילה נמשכה ההילולה. הש" כם בבוקר, מיד לאחר ליל הכלולות, צעדה הכלה, לקול תופים ומחולות, לטקס נוסף: גילוח ראשה.

חתכו בחיים

ערב חג השבועות נודע בבני-ברק, כי אחד מחתיקי העיר נפטר, אחרי מחלה, בי בתי-החולים תל-השומר. הדבר לא עשה בי עיר חתרית רושם מיוחד, כי יהודה קופר-ברג כבר הספיק לעבור את גיל ה-80 אך הלחייתו של הישישי הפכה את בני-ברק ל"מרקחה".

אנשי החברא-קדישא, שבאו לקבל את הגופה, גילו כי בוצע בה ניתוח שלאחר המוות. במשך החג סערה העיר כולה. בי 120 בתי-הכנסת היה זה הנושא שדובר בו בזעם גובר והולך. הזעם נמשך גם לאחר החג. "א-אפשר לשתוק יותר?" טענו כמה עסקנים דתיים.

הלהיבו את הרוחות עוד יותר עסקני אגוד דתי-ישראל, שלא פסקו מלהזכיר כי בראש משרד-הבריאות עומד שר המפד"ל, והוא אחראי ל"שערוריית ניתוח המתים". הזעם הגיע לשיאו במוצאי-שבת, כשבבית-הכנסת המרכזי, ברחוב רבי עקיבא, התכנסה אסיפת-עם כדי למחות נגד ביתור גופתו של קופרברג, שהיה מתפללי בית-הכנסת. ל"אסיפה זו דומה לא רק מאות מתושבי העיר, כי אם גם כל רבניה. נאומים נרגשים השמיעו רב העיר יעקב לנדאו, רבם של החוגים הקיצוניים שמואל ואוזנר, ורבו של הפועל המרוח נתן פרידמן. בתום האסיפה אף הוקראו החלטות הקראות לשים קץ לתופעה.

אגרופים ובעיטות. הפרשה יכלה (המשך בעמוד 14)

ישראל כראש-גשר של המערב, בתוך יבשת המשתחררת מן התלות במערב.

דעות

"להרוג! להרוג!"

מתוך סטנוגראמה של סימפוזיון על בעי-יות הכלכלה, שנערך לא מכבר מטעם ה"ריבצון קשת":

"**ח"כ יוחנן באר:** ... האנשים הי צעירים היושבים כאן אינם יודעים את ה מהפכה הגדולה שחלה בעם שלנו. לא כל כך טיבעי שיש לנו חקלאים, שיש לנו חקלאים. אות. זה דבר מלאכותי שיש לנו חקלאים המוכנים למות בעד עוד חתיכת קרקע... **משה דיין** (מתפרץ לדבריו): להרוג, לא למות!

באר: ... כמו האזכורים הפולניים... **דיין** (משסע שוב): למות — זה מחשי בה של חיות. אבל כאן זה להרוג!

מפלגות

קקוה של אשה

עברו חודשיים מאז נפטר סגן יו"ר הי כנסת מטעם המפד"ל, יעקב אהרן גרינברג. לפי כללי העסקנות המפלגתית, צריך היה כבר לשבת במקומו סגן יו"ר אחר מטעם מפלגתו. אולם עד ראשית השבוע לא הצ" ליתה המפלגה הדתית-לאומית למנות מוע" מד מתוכה.

המועמדת הטבעית לתפקיד זה היתה חברת-הכנסת טובה סנהוראית, היא בעלת ותקי, שקולה בהופעותיה, ומנוסה בעבודה פארלמנטרית. ואומנם, חבריה לסיצה החלי טו להציע אותה במקום גרינברג. אך ב" טרם הספיק יו"ר הסיצה — במיקרה זה טובה סנהוראית עצמה — להודיע לנשיאות הכנסת על מינוי הסגן, נודע הדבר לכמה מרבני המפלגה.

הם הקימו צעקה גדולה. לא ז"י שאשה נשלחה על-ידי המפלגה לכנסת — דבר הי נוגד את דיני השולחן ערוך — אלא ש" עתה עומדים להציע אותה לתפקיד רם יותר. בראש הצועקים בלט הרב פיטל שחורש, ראש איגוד הרבנים של המפלגה. לחיים משה שפירא לא היתה ברירה, אלא לסגת. גם המשלחת של נשי התנועה, בי ראשות הרבנית שרה הרצוג, שהשמיעה מה" אה, לא יכלה לשנות את הגזרה.

ועידה, ולרוב שלחו נציגים מישינים לסעוד עם אבריאלי, שיראה להם כטרדן מיותר. השגרירות עצמה העריכה את המצב נכ" נה: א-אפשר לסמוך על ידידי ישראל. לא מפני שהם הפכפכים, אלא מפני שעבורם מהרה הבעיה הישראלית שאלה בעלת חשיבות שניה או שלישית. אילו העלו הי ערבים הצעת-גינני נגד ישראל, ועמדו ב" כל תוקף שההצעה תתקבל, אין כמעט ספק שהיתה מתקבלת.

הסביר אחד ממארגני העידה, חבשי רם-מעה: "אנחנו היידיים הטובים ביותר של ישראל באפריקה. אבל אם יתקשו הער" בים — אפילו הקיסר הייל סילאסי יצביע בעד ההצעה הערבית."

כי דאגתם הראשונה של גוראריה-יהודה החבשי יותר הנשיאים, היתה: להציג בפני העולם חזית אפריקאית מאוחדת לחלוטין. הם רצו שכל החלטות הועידה יתקבלו פה אחד, ללא מריבות חיכוכים. העלאת הסיכ" טוך הישראלית-ערבי היתה ללא ספק גוררת יוכוח כלהשה, שהיה מסתיים בהחלטה של רוב נגד מיעוט. על כן ביקשו וחזרו ו" ביקשו מעבד אל-נאצר, לבל יעלה את הי שאלה במושב זה. עבד אל-נאצר נענה ל" פנייתם — לא מפני החשש שמה לא ימצא רוב מצביעים בעד הצעתו — אלא כדי לשמור על יוקרתו האישית העצומה, כ" מהניג נבון.

"אתם לא בסדר." הדגש בשידולי הנשיאים היה על המילים "לא בויעידה זו". בעוד כשנה וחצי תתכנס ועידת פיסגה שניה, אויל בטוניס הערבית. בויעידה זו יוכלו הנשיאים להעלות לדיון את בעיותיהן הממשיות של ארצותיהם, ואין כמעט ספק כי שש המדינות הערביות יעלו את הי בעייה הישראלית. ידידי ישראל האפריקי אים ילכו בדרך הניטרליסטים בכאנדונג ובבלגראד, יצביעו מן הסתם בעד החלטות האו"ם — שהן למעשה החלטות נגד ישראל. לאורח הישראלית, שהולטט בשבועיים הי אחרונים בסיפורים על המיפנה הגדול ש" השנייה המדיניות הישראלית — תהיה צפוייה אכזבה כפולה.

הסביר אחדו בומגניל, הענק החייכני, שהיה ידימינו של בן-כלה האלגירי ב" אויס-אבבה: "אתם (הישראלים) לא בסדר. אתם באמת לא בסדר. לא בא שום שינוי במדיניות שלכם."

וכל עוד לא בא שינוי במדיניות, לא ייתכן גם שינוי יסודי בעמדה הרוואה את

הכלה והחתן אחרי החופה

ביום הקודם — פרידה מן החברות

אדמו"רים ורבנים בעת החופה

בערב — טבעת יהלומים